

ter, hvor det er vigtigt at have Frihed, man fandt, at det ikke vilde være godt, om Theatret saaledes vedblev at være nødsaget til at holde sig alle disse Forrifter efterrettelig, som ere nødvendige, naar det Forhold skal vedligeholdes, der hidtil har bestaaet imellem Theatret og Statskassen; det maa have meget mere Frihed til at betale de Ting, som det bruger af forskjellig Art, efter de Krav, som blive stillede til det; det maa have større Frihed med Hensyn til at antage de Kunstnere, det behøver, og med Hensyn til at affædige dem, det hidtil har havt; det maa i det Hele kunne bevæge sig med stor Frihed mellem de forskellige skarpt afmaalte Poster, som findes opførte i Finantsloven, og saa fremdeles. Ved altsaa at gaae ud fra dette, at Theatret selv i mange Retninger vilde kunne have meget stor Fordeel af, at det saaledes fik en større Frihed til at afsætte sine Fornødenheder efter, hvad der blev erkendt for at være det rette Krav i Dieblisket, kom man til at spørge sig, om da ikke ogsaa Statskassens Fordeel paa denne Maade blev varetaget, og man har troet, at dette vistnok vilde kunne skee, man har troet, at ved at give Theatret en saadan større Frihed, som det maatte ønske for sit eget Bedkommende, vilde det ogsaa, idetmindste successivt, i economisk Henseende kunne udvikle sig saaledes, at Staten vilde have et mindre betydeligt Tilskud at gjøre. Der vilde indbringes i Administrationen dette mere egoistiske Element, som man vel ingenlunde kan ønske at gjøre til det ene herskende deri, men som dog maa antages, naar det passende bliver forbundet med andre Hensyn, at ville have en vis gavnlig Indflydelse; det, at det er dens egen Ferdeel, som staaer i Spidsen for saadant et Foretagende, hvorom det gjælder, kan ikke Andet end have en meget gavnlig Indflydelse, naar kun ikke dette Hensyn bliver det eneherkende, og Udvalget har naturligtvis ikke overseet, at der maatte sættes en Grændse. Det har ikke været Udvalgets Tanke, at Theatret skulde stilles aldeles afhængigt af Statsstyrelsen, naar det skulde have et aarligt Tilskud af Statskassen; et saadant aarligt Tilskud maatte gives det, for at det skulde opfylde visse Betingelser, og at disse Betingelser bleve opfyldte, maatte naturligtvis

paasees, og paasees ved et strengt Tilsyn fra Regeringens Side. Der maatte altsaa, naar Theatret blev stillet saaledes, organiseres en Control til at varetage, at Theatret opfyldte de Fordringer, man kunde paalægge det, og tillige til at sørge for, at de Giendele, som tilhøre Staten, og som ville blive overlavede det til Brug, ikke bleve forringede i Værdi i den Tid, de bleve benyttede af Anstalten i dens mere frie Tilstand; men med alt dette har Udvalget ikke dristet sig til at gjøre noget nærmere Forslag til, hvorledes man i det Endelste maatte tænke sig en saadan fremtidig Stilling at skulle være; thi man har erkendt, at der maatte gaae forud en meget grundig Overveielse af alle paagældende Forhold, og at det ingenlunde vilde være nogen let Sag, at ordne det fremtidige Forhold paa en tilfredsstillende Maade. Man har imidlertid troet, at det var rigtigt, at søge at slippe for alle de mange ubehagelige Forvillinger, hvori Udvalget havde følt sig indviklet ved denne Sags finansielle Afgjørelse, og hvori man troede at kunne forudsige Thinget, at det i Fremtiden bestandigt mere og mere vilde blive indviklet og føle sig ubehageligt berørt ved, hvorfor man har troet at burde foreslaae Thinget, at udtale en saadan Anskuelse, at det ønskede en Ende derpaa, at det i Fremtiden ønskede et klarere Forhold tilveiebragt, hvorved det blev fritaget for at afstemme over Gjenstande, i hvilke det dog ikke kunde have den tilbørlige Indsigt, og man har meent, at Udtalelsen af en saadan Anskuelse vilde kunne fremme Regeringens Bestræbelser i en lignende Retning.

Cultusministeren: Naar den Resolution, som det er foreslaaet Thinget at tage, er begrundet ved det Uhyggelige i de Discussioner, der foresalde ved Behandlingen af Theatrets Budget, saa skal jeg ganske indrømme, at der kan være noget Uhyggeligt og noget Ubegribeligt i denne Forhandling, og jeg kunde fra en anden Side til anbefaling ikke for Resolutionen, men for den Ordning af Forholdet, hvorpaa Resolutionen gaaer ud, tilføie, at det ogsaa vilde være saare behageligt for den Deel af Statsstyrelsen, som har med Theatret at gjøre, om Forholdet var et andet. Det er en af de allervanføleligste Opgaver fra